

jeg kun kunde tage Hensyn til en saadan Misbilligelse, forsaavidt den fremtræder i en bestemt Form, i en bestemt Beslutning af Thinget. Hvis Thinget vil udtale en bestemt Beslutning om, at det misbilliger denne Afsærd, skal jeg ogsaa vide at rette mig efter en saadan Beslutning, det vil sige, jeg vil ikke kunne Andet end betragte den som en Konflikt, som en saadan Dabel, der maatte give Anledning til yderligere Skridt fra min Side, enten i den ene eller den anden Retning. Jeg troer derfor, at man er berettiget til at forlange en reen og klar Misbilligelse, forsaavidt man vil have misbilliget, hvad der er skeet. Er Meningen derimod ikke den, at man vil have en saadan Misbilligelse udtalt, haaber jeg, at det høitærede Thing ikke vil dable hos mig, at jeg betragter det, som om slet ingen Misbilligelse forelaa, og derfor tager denne Sag i den bedste Mening. Selv om der derfor skulde fremkomme et Lovforslag, fordi Thinget maatte finde det, der er givet ad Anordningens Vej, saa fortræffeligt, at det, for at sikkre Befolkningen de Goder, som Administrationen derved har tilfattet, ønskede det Lovens Stempel paatrykt, vil jeg ikke deri kunne see nogen reen og klar Misbilligelse. Det er imidlertid en Selvfølge, at jeg har havt gode Grunde, hvorfor jeg ønskede, at denne Sag skulde afgjøres ved en kongelig Anordning. Det er for det Første, fordi det efter min Opfattelse var et reent administrativt Anliggende. Man kan lovgive om det, ja, man kan jo lovgive om Alt, men for mig staaer det saaledes, at den rette Grændse mellem den administrative og lovgivende Myndighed vilde blive gaaet noget for nær, hvis man vilde lovgive om saadanne Spørgsmaal. Jeg er saa meget mere bleven bestyrket i denne min Mening, som jeg seer, at Sagen fra første Færd af er bleven betragtet som et administrativt Anliggende. Jeg har seet, at der er fremkommet Forslag om at faae en Lovbestemmelse i denne Retning, men at dette, da der blev givet Løfte om, at Ordningen skulde skee ad administrativ Vej, er blevet taget tilbage. Det stod derfor for mig som

Noget, der var anerkjendt, og anerkjendt fra alle Sider, at Sagen kunde ordnes ad administrativ Vej. At man betraadte Lovgivningsveien ved denne Sags Behandling, synes væsentligt at være fremgaaet deraf, at man syntes, at Administrationen var noget vel langsom med at indfri det af den givne Løfte, og jeg har ogsaa maattet høre ilde for, at man ikke er gaaet raff og hurtigt nok tilværks, at man først har taget nogle og saa igjen andre enkelte Tilfælde for, inden man besluttede sig til igjennem administrative Bestemmelser at ordne hele dette Forhold. Noen til, at den lovgivende Magt er kommen i Bevægelse med Hensyn til disse Spørgsmaal, er, som sagt, den, at man troede, at Administrationen ikke hurtigt, ikke fyldigt nok indfriede det Løfte, den havde givet; men idet altsaa Administrationen nu har givet disse almindelige Regler, forekommer det mig, som om al Grund maatte falde bort til at lovgive om dette Spørgsmaal. En anden Grund, hvorfor jeg finder det betænkeligt at gaae ind paa en Lov om dette Spørgsmaal, er den, at det er et reent indre kirkeligt Anliggende, og Rigsdagen skal have stor Betænkelighed ved at blande sig i saadanne reent indre kirkelige Anliggender. Forsatningsmæssigt er det jo Tanken, at med Hensyn til alle disse Spørgsmaal skulde Folketirken have sin egen Forsatning, hvorved saadanne almindelige Bestemmelser kunde tilveiebringes, og jeg vilde derfor efter min Opfattelse ikke finde det ret forfatningsmæssigt, om man gav sig til at lovgive om saadanne reent indre kirkelige Anliggender, det vilde jo dog ogsaa være underligt, hvis den lovgivende Magt blandede sig i Bøernes eller andre Religionsfamunds reent indre kirkelige Spørgsmaal. Der er en Forskjel — det vil jeg meget villig indrømme — derved, at i visse Henseender ere de kirkelige Forhold saaledes blandede sammen med de borgerlige, at man paa mange Punkter kommer til at berøre dem; men hvor det ligger klart for, at det er et reent indre kirkeligt Spørgsmaal, troer jeg, at Lovgivningsmagten skal holde sig tilbage. Er det dog ikke en Betingelse for at